

Saddexdii dibbi

Løven og de tre oksene

- En fortelling fra Somalia

Berri waxa jirtay kayn weyn oo balaaran. Kayntaas waxa deggenaa saddex dibbi, dibbi cad, dibbi madoow iyo dibbi cas. Kayntu waxay lahayd dhir cagaaran oo dheer oo saddexda dibbi daaqaan. Waxa jiray webi dhexmara kaynta oo saddexda dibbi ka cabaan, waxay kale oo lahayd kayntu geed dheer. Geedkaas ayay hadhsan jireen oo hoos seexan jireen.

Det var en gang en stor og fin skog i Somalia. Midt i skogen, mellom de høyreiste trærne, lå det en grønn, vid slette med en elv som rant igjennom. Der bodde det tre okser; en hvit okse, en svart okse og en brun okse. De var bestevenner og levde fint sammen.

Maalin maalmaha ka mid ah ayaa waxa u yimi libaax. Saddexdii dibbi naxdin iyo baqdin bay la galiireen.

En dag fikk de besøk av en løve. De tre oksene ble *så* redde at de samlet seg sammen og gjorde seg klar til å sloss med løven. For selv om løven var sterk, var de *sammen*, sterkere enn ham!

-Waxba ha biqina ayuu yiri libaaxi. Anigu nabadgelyo ayaan ku imi, inaan idinala saaxibo oo aynu cadowga iska ilaashano baan rabaa. Saddexdi dibbi ayaa yaabay. - Malaa ma xuma in libaax saxiib laga dhigto. Sidii ayay ugu ogolaadeen inuu libaxii la dego.

«Slapp av, jeg er ikke farlig», sa løven og la seg ned på alle fire.

«Dere skjønner, jeg bor på den andre siden av skogen, og der er det så ensomt og øde. Kan vi ikke bo her sammen, være venner og passe på hverandre?» Oksene syntes det var en god idé å ha en løve som venn, en som kunne beskytte dem mot de farlige dyrene der ute.

Maliin maalmaha ka mid ah yadoo uu dibbigii caddaa banaanka u daaqtagay, ayuu libaaxi u soo dhuuntay dibbigii madooba iyo kii casaa. Tartiib ayuu dhegahooda ku yiri, - ma ogtihiin dibbigan cas wuxuu leeyahay midab dhalaal iyo soo jiidasho badan. Cadowga ayuu inoo soo jiidayaa ee aynu iska errino.

En dag var den hvite oxen ute på beite, mens de to andre tok seg en ettermiddagslur. Da gikk løven bort til de to oksene og forsiktig hvisket i ørene deres: «Vet dere hva? Den hvite oxen er så lys at han skinner skarpt om kvelden. De farlige dyrene der ute vil lett legge merke til ham også komme hit og spise oss alle sammen, la oss jage den hvite oxen vekk».

Labaddi dibbi way ku raceen ra'igii oo sididi ayay ku eryeen
dibbigii cadda.

Da de to oksene hørte dette ble de veldig redde.

«Løven har rett» sa de og jaget vekk den hvite oxen».

Laakin inyar kadib ayuu libaaxi helay dibbigii cadda oo keligii fadhiya webiga agtiisa. Libaxii muu sugin ee halmar ayuu ku soo booday oo halkii ayuu ku cunay dibbi cadda.

Det tok ikke lang tid før løven fant den hvite oxen alene ved elvebredden og spiste han opp.

Maalmo kadib ayuu haddana libaaxi la faqahay dibbigii casa. Wuxuu ku yiri, - ma ogtahay dibbiga madoow wuxuu leeyahay midab cadceeda aad ugu dhalaala oo cadowga ayuu inoo soo jiidanayaa, ee aynu iska errino.

Etter en stund gikk løven bort til den brune oxen og hvisket i øret hans: <<Vet du hva, den svarte oxen er så mørk at han synes så godt i dagslyset. Alle de farlige dyrene der ute kommer til å legge merke til ham. Også kommer de hit og spiser oss opp alle sammen. La oss jage han bort>>.

Dibbi casaa wuu ku raacay fikradii oo sidaas ayaa lagu eryay dibbigii madoobaa.

Da den brune oksen hørte dette, ble han kjempe redd. «La oss jage ham bort» sa løven. Dette gikk den brune oksen med på.

Laakin hadderna wakhti dheer may qaadan ilaa uu libaaxi helay dibiigii madoobaa oo baqaya oo keligiis geedkii hoos fadhiya. Libaaxi halmar ayuu kuu soo booday oo halkii buu ku cunay.

Det tok ikke lang tid før løven fant den sorte oxen alene, fanget ham og spiste ham. Også dro han tilbake og latet som ingenting.

Kayntii balaarnayd hadda waxa keliya oo ku soo hadhay libaaxii iyo dibbigii casaa.

Nå var den brune oksen alene igjen med løven.
Og det var hans tur bli spist opp.

Kayntii balaarnayd hadda waxa keliya oo ku soo hadhay libaaxii iyo dibbigii casaa. Markaas ayuu libaaxiii ku soo jeestay dibbigii casaa si uu u cuno. Dibbigii casaa wuu fahmay waxa dhixi rabba. Markaas ayuu halmar isha sidaas ula raacay kayntii mar quruxbadnaan jirtay. Wuxu arkay dhirtii ay daaqi jireen oo lagu tuntay oo la wada jarjaray, wuxuu arkay webigii ay ka cabi jireen oo ciid iyo uskag laga buuxiyay, wucuu kale oo arkay geedgi ay hadhsan jireen oo mel kasta laga xagtay.

Løven jaget og fanget den brune oksen, og oksen sloss tilbake alt han kunne mens han så opp på trærne de pleide å beite på og på gresset de pleide å trække i. Han så bort på elven de pleide å drikke i. Men uten sine venner var han ikke sterk nok til å kunne sloss med løven. Løven tok frem de skarpe klørne og tennene og bet oksen i hjel.

Markaas ayuu libaaxi ku soo booday dibiid casaa. Markay naftu ka sii baxaysay ayuu yidhi dibbigii – maanta maan dhiman ee waxaan dhintay maalintii aanu erinay dibbiga cad.

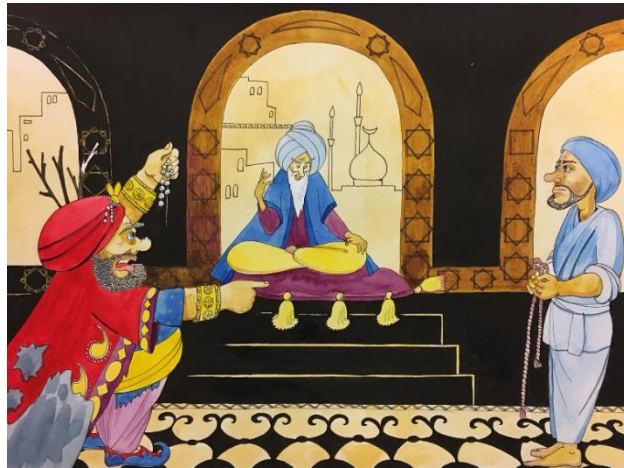
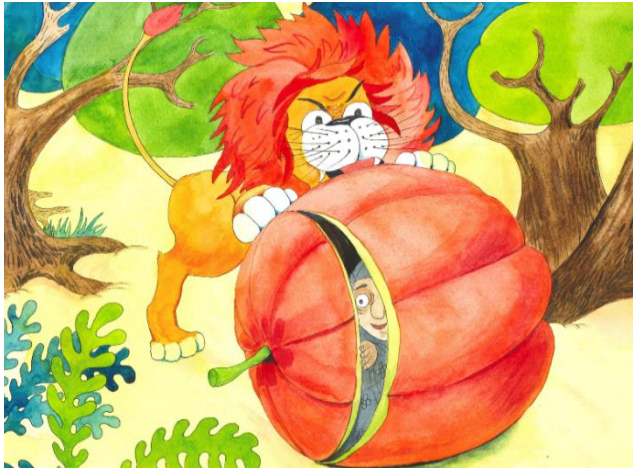
I det den brune oxen tok sitt aller siste åndedrag, sa han:

<<Det er ikke i dag jeg døde, men den dagen jeg jagde bort min venn.>>

Finn flere fortellinger på morsmal.no

Fortellingen er laget med illustrasjoner av Svetlana Voronkova